

Евстатій Селвели най усерднія, и най-самоотверженія дѣецъ по тая наша духовна борба съ грѣцкія Владика Неофита; понеже той, като единъ отъ най-знаменитиѣ тогавашни Търновски търговци, бѣше си напусналъ почти търговскитѣ работи, за да сждѣйствова искрено въ тая ни борба; при това, стоя запрянь до 5 мѣсяца; и търговскитѣ му дѣла еше пд-много пострадаха, тѣй щото онъ пострадѣ най-много. Той бѣше по него време и представителъ на търговското сжсловіе въ Търново предъ мѣстното турско Правителство, спорядъ това имаше почтенното названіе „Депутатинъ“, Сжщо пострадѣ и зеть му Г. Пенчо Рада-новъ тоже по него време търговецъ тукъ.

Мидхадъ Ефенди пристоя тукъ до есенъта на 1857 година, и се завърна въ Цариградъ; но не е можялъ вижда се да успѣе и да сполучи да убѣди централното турско Правителство: да се назначи за въ Търново Митрополитъ Българинъ, само сполучи да го убѣди: „за да не допуща да се испрати пакъ тукъ Неофитъ за Митрополитъ.“ — Тукашнитѣ привърженници на Неофита обаче не преставаха да дѣйствувать и чрезъ грѣцк. Патриаршія и направо предъ центр. турск. Правителство: за да се вазвърни пакъ тукъ Неофитъ; и за тая цѣль тѣ испращаха често прошенія комуто принадлежи. За намѣстникъ же времененъ Неофитовъ бѣше се опредѣлилъ покойниа Иларионъ тогавашенъ Ловчански Епископъ. —

Въ таковото аномално положеніе се намираше града Търново и Епархіята му въ черковно-управително отношеніе въ 1858 год.; но гибелнитѣ страсти и злоторства на привърженницитѣ Неофитови отъ тукъ и отъ околнитѣ градовце и села, бѣхж поченали да поутихвать, ако и неволею, но твѣрдѣ полегка. — За да могатъ вижда се тѣ да дѣйствувать пд безпрепятственно, бѣхж сжзвели изново рѣшително намѣреніе: да ме пакъ наклеветятъ предъ центр. турско Правителство въ Цариградъ, за дано да ме оно испрати на заточеніе въ Азія или другадѣ, и да ме махни отъ тукъ за да имъ не пречя. — За да постигнатъ таж си адскѣя цѣль, тѣ написватъ пакъ едно общо